

SA CABRA I ES CABRIT

Açò diu que era una cabra qui menava un cabridet menut. Un dia, pasturant, va anar a passar per prop d'una vinya, i vol dir que, quan va veure es réms tan polits que hi havia, li va agafar gola, i hi va entrar.

Quan va ser dins sa vinya, digué an es cabridet:

-¿Saps què farem? Tu menja de gra en gra, i jo menjaré de singló en singló.

Comencen a fer-ho aixines, però al punt en tingué més gola, i va dir an es cabridet:

-Tu ja pots menjar de singló en singló i jo menjaré de rém en rém.

Així ho feren, i al punt sa cabra tornà dir:

-¿Saps què? Tu menja de rém en rém, i jo menjaré de planta en planta.

Quan va estar ben rodona, li digué an es cabridet:

-Anem, que ja mos basta.

Però es cabridet va fer es desentés i no volgué sortir fins que tingués sa panxa i barriga plena.

-Mira, que ho aniré a dir a l'amo! -va respondre sa mare.

-Ido! -contestà es petit.

Sa cabra com veu que de cap de ses maneres el pot ginyar a sortir de sa vinya, el deixa allà menjant, i se'n va a donar avís a l'amo, i li va dir:

-L'amo, vénc a donar-vos avís de que es cabrit no vol sortir de sa vinya fins que tengui sa panxa i barriga plena.

L'amo qui tenia vessa d'anar-hi, va contestar:

-Jo hi enviaré es ca, i aquet prest el farà sortir.

I diu:

-Ca, véa a sa vinya a fer sortir es cabrit que no vol sortir que no tengui sa panxa i barriga plena.

Però es ca també va tenir catxassa i no es va moure, i l'amo se n'anà a trobar sa maça i li va dir:

-Maça, véa a pigar an es ca, perquè no vol anar a treure es cabrit, que no vol sortir de sa vinya que no tengui sa panxa i barriga plena.

Però sa maça tampoc no es va moure, i l'amo, tot enfadat, se'n va anar an es foc, i li diu:

-Foc, vés a cremar la maça, que la maça no vol pigar an es ca, i es ca no vol anar a treure es cabrit, que no vol sortir de la vinya que no tengui sa panxa i barriga plena.

I què me'n direu? Ell es foc tampoc no es mogué, encara que l'amo l'amenaçàs amb anar a fer acudir s'aigo. Se n'hi va, i li diu:

-Aigo, ves a apagar es foc, que es foc no vol anar a cremar sa maça, sa maça no vol anar a pigar an es ca, i es ca no vol anar a treure es cabrit, que no vol sortir de sa vinya que no tengui sa panxa i barriga plena.

Ell s'aigo tampoc no se va moure, i l'amo se'n va a cercar es bou, el troba i li diu:

-Bou, vés a beure s'aigo, que no vol anar a apagar es foc, i es foc no vol anar a cremar sa maça, i sa maça no vol anar a pigar an es ca, i es ca no vol anar a treure es cabrit, que no vol sortir de sa vinya que no tengui sa panxa i barriga plena.

I es bou també va tenir vessa, qui no es podia burinar, i no hi va anar; i l'amo, apurat ja de tot, se dirigeix an es carnisser i li diu:

-Carnisser, vés a escorxar es bou, que es bou no vol anar a beure s'aigo, s'aigo no vol anar a apagar es foc, i es foc no vol cremar sa maça, i sa maça no vol pigar an es ca, es ca no vol anar a treure es cabrit, que no vol sortir de sa vinya fins que tengui sa panxa i barriga plena.

I es carnisser va estar tot d'una a punt, i parteix cap a escorxar es bou, i es bou, quan el veu, se'n va a beure s'aigo, i s'aigo a deveres a apagar es foc, i es foc a corrents a cremar sa maça, i sa maça de pressa a pigar an es ca, i es ca, com un coet, se'n va a sa vinya, i ja no hi va trobar es cabrit, perquè ja havia fuit ben atapit de rém. Per açò, fora vessa!

Rondalla extreta de Rondaies de Menorca volum I d'Andreu Ferrer Ginard